YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

16 päivänä helmikuuta 1995 *

Asiassa T-5/95 R,

Amicale des résidents du square d'Auvergne, ranskalainen yhdistys, kotipaikka Massy (Ranska), edustajanaan asianajaja Jean-Marc Florand, Pariisi,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Giuliano Marenco ja oikeudellisen osaston virkamies Wouter Wils, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Georgios Kremlis Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa vaaditaan ensinnäkin niiden päätösten täytäntöönpanon lykkäystä, jotka sisältyvät komission 20.9.1994, 5.10.1994 ja 26.10.1994 päivättyihin kirjeisiin ja joilla komissio hylkäsi kantajan valituksen tiettyjen yritysten väitetystä kilpailua rajoit-

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tavasta toiminnasta, jonka seurauksena square d'Auvergnessa asuvien vuokralaisten kulut ovat kasvaneet, ja jossa vaaditaan toiseksi yhteisön velvoittamista suorittamaan ennakkona 150 000 ecua sellaisia tarpeettomasti aiheutettuja kuluja, joita ei yleensä voida lukea oikeudenkäyntikuluihin ja jotka vähennetään pääasian oikeudenkäyntikuluista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja oikeudenkäynti

1 Kantaja on jättänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.1.1995 kanteen, jolla vaaditaan komission 20.9.1994, 5.10.1994 ja 26.10.1994 päivättyihin kirjeisiin sisältyvien vahvistavien päätöksien kumoamista EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla, koska näillä päätöksillä hylättiin kantajan valitus toisaalta Ranskan valtiota vastaan ja toisaalta tiettyjä yrityksiä vastaan, joiden väitetyn kilpailua rajoittavan toiminnan seurauksena square d'Auvergnessa asuvien vuokralaisten kulut ovat kasvaneet.

2 Samana päivänä kirjaamoon jätetyllä erillisellä asiakirjalla kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan perusteella myös kiistanalaisten päätösten täy-

täntöönpanon lykkäystä sekä yhteisön velvoittamista suorittamaan ennakkona 150 000 ecua sellaisia sen tarpeettomasti aiheuttamia kuluja, joita ei yleensä voida lukea oikeudenkäyntikuluihin ja jotka vähennetään pääasian oikeudenkäyntikuluista.

3 Komissio esitti kirjallisissa huomautuksissaan 1.2.1995, että tämä välitoimia koskeva hakemus tulee selvästi jättää tutkimatta.

4 Ennen tämän välitoimia koskevan hakemuksen arvioimista on lyhyesti tutkittava riita-asian tosiseikkoja sellaisina kuin ne ilmenevät osapuolten esittämistä kirjelmistä ja asiakirjoista.

5 Kantaja esitti 25.7.1994 päivätyllä ja 5.9.1994 komissiossa kirjatulla kirjeellään valituksen, jossa se paljasti useiden yritysten toimineen siten, että square d'Auvergnessa asuvien vuokralaisten kulut olivat kasvaneet huomattavasti, minkä takia tämä toiminta on vastoin muun muassa EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklaa.

6 Komission kilpailuasiain pääosaston (DG IV) osaston C "yritysten väliset järjestelyt, määräävän aseman väärinkäyttö ja muut kilpailun rajoitukset II" johtaja ilmoitti kirjeellään 20.9.1994 kantajan edustajalle, että menettelyn jatkamisen seurauksena voi asioiden nykytilassa olla vain valituksen hylkääminen. Hän lisäsi seuraavaa: "Niinpä tämän väliaikaisen tutkinnan perusteella aion ryhtyä tarpeellisiin toimiin tämän asian jättämiseksi sillensä, ellette toimita minulle neljän viikon kuluessa uusia tietoja, jotka oikeuttavat asian käsittelyn jatkamisen."

7 Pääosaston IV osaston B "yritysten väliset järjestelyt, määräävän aseman väärinkäyttö ja muut kilpailun rajoitukset I" eräs yksikköpäällikkö ilmoitti kirjeellään

5.10.1994 kantajan edustajalle, että asiakirjoja tutkimalla "ei ole voitu löytää oikeudellista tai aineellista seikkaa, jolla voisi perustella asian tutkimisen yhteisön kilpailuoikeudellisten säännösten perusteella", ja että sen takia asiakirjat oli siirretty "kuluttajapoliittiseen osastoon".

8 Kuluttajapoliittisen osaston eräs yksikköpäällikkö ilmoitti kirjeellään 26.10.1994 kantajan edustajalle, että komissio ei voinut puuttua tähän tapaukseen, koska se kuului Ranskan viranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan.

Oikeudelliset seikat

9 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY/ETY/Euratom (EYVL L 319, s. 1) 4 artiklan siten kuin se on muutettuna 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom/EHTY/ETY (EYVL L 144, s. 21) ja perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan mukaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät, tai päättää tarpeellisista välitoimista.

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan mukaisia välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Haettujen välitoimien on oltava luonteeltaan väliaikaisia siten, että ne eivät saa antaa asiaan aineellista ratkaisua (katso lopulta asia T-353/94 R, Postbank v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 1.12.1994, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 17 kohta).

Asianosaisten esittämät perustelut

11 Välitoimia koskevan hakemuksensa tueksi kantaja väittää ensinnäkin, että riidanalaiset päätökset rikkovat EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa sekä 86, 89, 155 ja 190 artiklaa kuten myös 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 17/62 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus, EYVL 1962 13, s. 204) 3 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, 10 artiklan 1—3 kohtaa ja 12 artiklaa, 3 päivänä toukokuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 27/62 (6.2.1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 ensimmäinen täytäntöönpanoasetus, EYVL 1962 35, s. 118) 3 artiklaa, ja neuvoston asetuksen N:o 17/62 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 99/63 (EYVL 1963 127, s. 2268) 6, 10 ja 11 artiklaa.

12 Toiseksi kantaja väittää, että "kiistanalaisten seikkojen vakavuus ja tärkeys, kun niillä voi olla huomattavia seurauksia Ranskassa kuten myös muissa jäsenvaltioissa tytäryhtiöiden välityksellä, ovat perusteena sille, että kyseisten päätösten täytäntöönpanoa lykättäisiin, jotta komissio voisi suorittaa tarpeelliset tutkimukset ilman haitallista keskeytystä asian aineellista puolta oikeudenkäynnissä käsiteltäessä".

13 Komissio puolestaan arvioi, että välitoimia koskeva hakemus ei selvästikään täytä niitä edellytyksiä, jotka sille on asetettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa. Komissio toteaa, että kun hakemuksen perustana olevia aineellisia ja oikeudellisia seikkoja ei ole täsmennetty edes suppeasti, se ei voi puolustautua.

Välitoimia käsittelevän tuomioistuimen arviointi asiasta

14 Ensin on todettava, että tämä hakemus ei näyttäisi täyttävän työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa mainittuja edellytyksiä. Hakemuksessa ei ole itse asiassa määritelty yhtään seikkaa, jonka vuoksi asia olisi kiireellinen. Sitä paitsi se ei sisällä

yhtään täsmällistä tietoa riidan aiheena olevista tosiseikoista. Niitä oikeudellisia perusteita, joihin vedotaan, ei lopulta tueta lainkaan konkreettisilla väitteillä.

15 Joka tapauksessa välitoimia käsittelevä tuomioistuin arvioi olevan hyödyllistä muistaa se, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan haettujen välitoimien kiireellisyyden määrittelee tarve välttää näitä hakevalle osapuolelle koituvaa vakavaa ja korvaamatonta vahinkoa, joka sille voisi aiheutua ennen pääasiassa tehtyä kannetta koskevaa päätöstä. Hakijana olevan osapuolen on näytettävä toteen se, että se ei voi odottaa tuomioistuimen pääasiassa antamaa päätöstä ilman että se kärsii vahinkoa, jonka seuraukset ovat vakavia ja korvaamattomia (katso edellä mainittu määräys asiassa Postbank v. komissio, 30 kohta).

16 Tältä osin on täsmennettävä, että välitoimia koskevassa hakemuksessaan kantaja tyytyy viittaamaan "kiistanalaisten seikkojen vakavuuteen ja tärkeyteen, kun niillä voi olla huomattavia seurauksia Ranskassa kuten myös muissa jäsenvaltioissa tytäryhtiöiden välityksellä".

17 On todettava, että tämä kantajan väite on ilmeisen epämääräinen ja arveluihin perustuva, eikä siitä käy ilmi yhtään seikkaa, joka osoittaisi väitetyn vahingon voivan olla vakavan ja korvaamattoman.

18 On myös todettava, että missään tapauksessa kantajan esittämää seikkaa ei voida pitää kiistanalaisten päätösten täytäntöönpanon välttämättömänä tai edes todennäköisenä seurauksena, kun nämä päätökset sitä paitsi ovat hylkääviä eivätkä ne voi tässä tapauksessa järkevästi olla täytäntöönpanoa lykkäävän välitoimen kohteena.

19 Edeltävästä seuraa se, että kantaja ei ole näyttänyt tässä tapauksessa toteen sitä, että mikäli haettua lykkäystä ei myönnetä, riidanalaiset päätökset voisivat aiheuttaa sille sellaista vahinkoa, jota ei voitaisi korjata ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiota täytäntöön pantaessa, vaikka se ne tarpeen vaatiessa kumoaisi pääasian käsittelyn yhteydessä.

20 Mitä tulee hakemukseen, jossa vaaditaan yhteisön velvoittamista suorittamaan kantajalle ennakkona 150 000 ecua, jotka vähennetään pääasian oikeudenkäyntikuluista, on todettava, että työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu annetaan siinä tuomiossa tai määräyksessä, jolla asian käsittely päätetään. Koska tämä määräys on työjärjestyksen 108 artiklan 4 kohdan mukaan vain väliaikainen, tässä oikeudenkäynnin vaiheessa ei ole syytä lausua oikeudenkäyntikuluista.

21 On siis tarpeetonta tutkia sitä, ovatko oikeudelliset perusteet, joihin kantaja vetoaa pääasian kanteessaan, perusteltuja; haettujen välitoimien myöntämiselle asetetut oikeudelliset edellytykset eivät tässä täyty ja hakemus täytyy siis hylätä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt:

1) Välitoimia koskeva hakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään pääasian yhteydessä.

Annettiin Luxemburgissa 16 päivänä helmikuuta 1995.

Kirjaaja

H. Jung

Presidentti

J. L. Cruz Vilaça